

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010754
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117010754.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 3. apríla 2019
v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/Q. M., rod. W., A.. XX.X.XXXX Q. F., S. W. F., Š. Č.. X, S. Č. W. U. Č.. XX,

2/P. M., nar. X.X.XXXX Q. F., S. W. X. Č.. XXX, E.. F.,

sú vinní, že

-koncom roka 2014 obžalovaný P. M. telefonicky kontaktoval Q. M., aby ju požiadal o prepis spoločnosti S., X..H..E., X. X. C. Č.. XXX, L., na svoju osobu, kde následne Q. M. preberacím protokolom zo dňa 3.12.2014 prebrala spoločnosť S., X..H..E., so všetkými dokladmi aj kompletným účtovníctvom, ktoré za jeho pomoci uskladnila v pivnici na ul. U. Č.. XX, F., následne účtovníctvo po krátkom čase prevzal so súhlasom Q. M.Š. z pivnice na neznáme miesto, za účelom, aby ním nemohla disponovať a tým Q. M. od 3.12.2014, ako konateľka a osoba zodpovedná za vedenie účtovníctva spoločnosti Q. S., X..H..E., X. X. W. - H., J.. O. Č.. XX/B, G.: XXXXXXXX, za zdaňovacie obdobie roka 2014 nevedla riadnym spôsobom účtovníctvo tejto spoločnosti tak, ako jej to ukladá Zákon o účtovníctve č. 431/2002 Z. z.,

teda

1/E. Q. M.

-iné doklady slúžiace na kontrolu účtovníctva nevedla,

2/E. P. M.

-poskytol inej pomoc na to, aby iné doklady slúžiace na kontrolu účtovníctva nevedla,

čím spáchali

1/E. Q. M.

-prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona,

2/E. P. M.

-prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to im súd ukladá

1/E. Q. M.

Podľa § 259 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolností podľa § 36 Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

2/E. P. M.

Podľa § 259 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 18.4.2017 obžalobu na obvinených 1/Q. M. pre prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a 2/P. M. prečin skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných Q. M., P. M., X. F. M. a boli oboznámené aj listinné dôkazy.

Obžalovaná Q. M. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná a ďalej vypovedala, že spoluobžalovaného P. M. pozná, nevie presne odkiaľ, kontaktoval ju niekedy v roku 2014, keď prišiel s tým, že či nechce nejaké peniažky, že sa stane konateľkou firmy S. a ponúkol jej nejakých 60-80,- Eur a po čase sa stretli a dal jej podpísať papiere na prevod spoločnosti, neskôr jej priniesol účtovníctvo. Papiere, ktoré sa týkajú konateľstva, tak tie prevzala. Upresnila, že účtovníctvo, ktoré jej potom priniesol za deň alebo tak nejaká mala odložené v pivnici na adrese U. XX. Potom ju zase kontaktoval pán M., že tá firma sa zlučovala s T. a potom si tie účtovné papiere pán M. zobral a tento ich mal dať konateľovi F. S.. K skutočnosti z akého dôvodu, účtovníctvo, ktoré mala ako konateľka nevedela, uviedla, že nemala záujem podnikat' a na ponuku pristala hlavne kvôli finančnej situácii. Obžalovaného M. pozná asi 6-7 rokov a s ním jednala ohľadne konateľstva firmy a jej účtovníctvo, do ktorého ani nepozerala a ako sa potom spoločnosť zlučovala, tak vtedy tie papiere zobral z pivnice a hovoril, že tie účtovné doklady dá poľskému pánovi. Nespomínala si, či prijala nejakú poštu týkajúcu sa spoločnosti S. a tiež si už nepomínala, či podpisovala nejaké papiere za spoločnosť, okrem tých preberacích protokolov.

Obžalovaný P. M. vypovedal, že sa cíti byť nevinný, v roku 2009 prvýkrát stretol alebo spoznal pani M. na ulici X. v F.E., kedy pani M. išla od notára s chlapom, ktorého on pozná ako C., kde keď sa pri nich zastavil, mu povedali, že boli u notára a C. mu povedal, že pani skupuje spoločnosti a za nejaký čas sa mu ozvala pani M., že či nevie o predaji nejakej spoločnosti a pýtala od neho nejaké peniaze, či jej nevie pomôcť. O spoločnosti nevedel a po viacerých telefonátoch, jej nakoniec nejaké peniaze požičal. Následne možno v roku 2013 alebo 2014 sa dozvedel, že F. M. chce odpredať spoločnosť S. a kontaktoval pani M., že ak ju chce odkúpiť, tak jej dá číslo na pána M., že nech si už podmienky predaja, kúpy, dohodne sama s M.. Následne ho kontaktovala pani M., koncom roka 2014, a pýtala sa ho, že ak je v F., či môže prísť na X. ulicu k notárovi, kde keď prišiel, tak bola tam ona, aj F. M., ktorého dovtedy poznal iba z videnia a pani M. sa ho pýtala, či jej vie pomôcť preniesť k nej domov nejaké doklady na U. ulicu. Naložila mu v podstate doklady do kufra auta a on ich previezol k nej domov, ona si ich vyložila, odniesla si ich do pivnice a on odišiel a potom istý čas ho opäť nekontaktovala. Potom asi v prvej polovici roku 2015 ho kontaktovala pani M., že ide o nejaké právne úkony ohľadne spoločnosti Q. S. a že ju ide zlučovať a opäť ho poprosila o láskavosť, či jej nepomôže previezť doklady na U. ulicu k notárke, že ju tam čaká nejaký kupec, kde potom čo ich s ňou previezol a na U. ulici tie doklady vybral z auta, ona si ich odniesla k notárke do čakárne, vonku stáli dvaja chlapi, boli pri aute a rozprávali sa s M., boli to Poliáci, aj ŠPZ na aute boli poľské. Keď sa jej pýtal čo tam ide robiť s tými chlapmi, ona povedala, že spoločnosť S. sa pretransformovala na Q. S. a zlúčila sa do spoločnosti T. I. a na základe týchto právnych úkonov, ona potrebuje odovzdať všetky doklady, ktoré má v súvislosti so spoločnosťami ako je S. a tam boli aj iné, že ich musí odovzdať novému konateľovi spoločnosti a potom sa rozišli. On jej nikdy nezapltil za prevod obchodného podielu, ani za služby s tým spojené iba jej veľakrát, z nezištných dôvodov, požičal peniaze, ktoré mu aj doteraz dlhuje a dal jej aj šatstvo, lebo v tom čase mala tri nezaopatrené deti a chcel jej pomôcť. K prevozu dokladov uviedol, že pani M. nemá auto, boli to 2-3 krabice a ona ich nemala ako previezť a on nikdy do tých krabíc nepozeral. Tie krabice mu ona nosila z pivnice.

Svedok F. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol konateľom, aj spoločníkom spoločnosti S., ktorú mal v roku 2005 do roku 2014 a predal ju z dôvodu, že chcel ukončiť podnikanie a sa mu zdala nepotrebná. Na firmu S. mal množstvo kontrol, firma bola čistá a ešte pred predajom firmy mal daňovú kontrolu, všetko bolo v poriadku a daňový úrad mu dal súhlas k odpredaju firmy a predal ju Q. M., ktorej odovzdal všetko, účtovníctvo, razítka, podľa protokolu hneď keď boli pri notárovi P., kde na jednaní bol len on a ona a potom zavola P. M., keď vyšli vonku, aby odviezol účtovníctvo, lebo nemala s kým to odviezť a boli to tri zeleninárske debničky, ktoré si poprekladali do auta. Odovzdal všetko čo mu pripravil pán Q., ktorý mu robil účtovníctvo.

Pokiaľ z prečítanej výpovede vyplynulo, že pred predajom mal zamestnaných viac ako 60 zamestnancov a odvody do sociálnej poisťovne za týchto zamestnancov už mala platiť za obdobie 10-11-/2014 nová konateľka. K skutočnosti, prečo nezapltil sociálnej poisťovni dlh vo výške 14.345, 41,- Eur aj keď bol vyzvaný výzvou zo dňa 12.1.2015 uviedol, že on volal do sociálnej poisťovne a následne mu poslali ospravedlňujúci list. Svedok M. dodal, že keď sa obžalovanej pýtal, na čo je jej firma, povedala mu, že skupuje firmy, ale podľa neho záujem o firmu nemala.

Súd sa vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spise, z ktorých zistil nasledovné:

Bola oboznámená spoločenská zmluva spoločnosti Q. S. X..H..E., kde v zmysle čl. G.. sídlom je W.-H., O. XX/B a podľa čl. G.. štatutárnym orgánom spoločnosti je konateľ a za správnosť úplného znenia je podpísaná Q. M. ako konateľka spoločnosti.

Bol oboznámený aj podpisový vzor Q. M. zo dňa 25.11.2014 ako konateľky spoločnosti S. X..H..E..

Podľa preberacieho protokolu zo dňa 3.12.2014 F. M. odovzdal preberajúcej Q. M. doklady firmy S. X..H..E.. a to doklady o založení spoločnosti od 28.7.2005 so všetkými dodatkami a zmenami, osvedčenie o registrácii pridelené DU, kompletnú hotovosť v pokladni podľa priloženej uzávierky a kompletne účtovné doklady od 28.7.2005 do 3. 12.2014.

Na základe rozhodnutia jediného spoločníka spoločnosti S. X..H..E. zo dňa 25.11.2014 bol schválený prevod obchodného podielu na nových spoločníkov, a to T. G., X..H..E., vo výške 2.213,- Eur, Q. I., X..H..E.. vo výške 2.213,- Eur, a na H., X..H..E.. vo výške 2.213,- Eur, kde v mene všetkých troch koná

ako konateľka Q. M.. Podľa bodu 3., ku dňu 25.11.2014 sa konateľkou stala Q. M. a v zmysle bodu 4. bol schválená zmena obchodného mena spoločnosti z pôvodného S. X..H..E.. na nový názov Q. S., X..H..E., pričom bola schválená aj zmena sídla s tým, že podľa bodu 5. novým sídlom je W.-H., O. XX/B.

Z oboznámeného výpisu z obchodného registra plynie, že spoločnosť Q. S., X..H..E.. zanikla v dôsledku zlúčeniam kde právny nástupcom od 27.5.2015 je spoločnosť T. I. X..H..E.. so sídlom W. XX, F. a Q. M. skončila funkcia konateľa dňom 15.6.2015 a novým konateľom sa stal S. F..

Podľa správy o povesti mesta F., Q. M. nebola priestupkovo riešená.

Podľa zamestnávateľa - Š. F. Y. I. Y..X.. F. si obžalovaná plní pracovné úlohy k spokojnosti svojich nadriadených, v kolektíve je obľúbená, je nekonfliktná.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR nie je evidovaný žiadny záznam vo vzťahu k obžalovanej Q. M..

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vo vzťahu k obžalovanému P. M. je evidovaných 13 záznamov na úseku cestnej premávky a v jednom prípade bol postihnutý za priestupok proti podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona.

Obžalovaná Q. M. bola doposiaľ trikrát súdne trestaná, pričom v dvoch prípadoch pre prečin podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a v jednom za prečin podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Z pripojených spisov súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, zo dňa 4.9.2013, sp. zn. 3T/54/2013, právoplatným dňa 24.9.2013 bola obvinená Q. M. uznaná vinnou z prečinu skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol jej uložený trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín. Uznesením zo dňa 23.1.2015, právoplatným dňa 10.12.2015 konajúci súd rozhodol o upustení od výkonu zvyšku trestu povinnej práce.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 12.12.2013, sp. zn. 3T/81/2013, právoplatným dňa 31.12.2013 bola obvinená Q. M. uznaná vinnou z prečinu skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu uloženého jej trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 4T/122/2012.

Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 4T/122/2012, právoplatným dňa 17.1.2013 bola obvinená Q. M. uznaná vinnou z prečinu skresľovanie údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. c) Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby 3 (tri) roky a pri uložení probačného odkladu nad jej správaním v skúšobnej dobe. Bola jej tiež uložená povinnosť zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie v skúšobnej dobe. Uznesením konajúceho súdu zo dňa 21.1.2014 jej bol predĺžený probačný dohľad podmieneného odsúdenia o 12 (dvanásť) mesiacov. Odsúdená sa osvedčila v zmysle § 50 ods. 5 Trestného zákona.

Obžalovaný P. M. nebol doposiaľ súdne trestaný.

Z takto vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd zistil nasledovné:

Obžalovaná Q. M. bolo kontaktovaná P. M. potom čo sa dozvedel, že F. M. chce odpredať spoločnosť S. a ponúkol jej finančnú odmenu, ak sa stane konateľkou predmetnej firmy. Obžalovaná Q. M. sa dňom 25.11.2014 stala konateľkou spoločnosti Q. S., X..H..E., so sídlom W.-H., O. XX/B, nakoľko rozhodnutím jediného spoločníka spoločnosti S. X..H..E. zo dňa 25.11.2014 došlo okrem prevodu obchodného podielu, aj k zmene názvu pôvodnej spoločnosti S., aj k zmene sídla. Dňa 3.12.2014 F. M. podľa preberacieho protokolu odovzdal obžalovanej doklady o založení spoločnosti S. X..H..E.. od 28.7.2005 so všetkými dodatkami a zmenami, osvedčenie o registrácii pridelené DU, kompletnú hotovosť v pokladni podľa priloženej uzávierky a kompletné účtovné doklady od 28.7.2005 do 3.12.2014. Doklady

mala uskladnené v pivnici na U. J. XX, kde je ich pomohol odvieť obžalovaný P. M. od notára po prepise firmy S., ktorý však tieto doklady následne zbral z toho priestoru po jej súhlase.

Obžalovaná Q. M. spáchanie skutku v celkom rozsahu poprela a uviedla, že ju kontaktoval niekedy v roku 2014 obžalovaný M. s tým, že si zarobí nejaké peniaze, že sa stane konateľkou firmy S. a dal jej podpísať papiere na prevod spoločnosti, neskôr jej priniesol účtovníctvo. Tiež potvrdila, že účtovníctvo, ktoré jej potom priniesol, mala odložené v pivnici na adrese U. XX a po čase ju zas kontaktoval pán M., ktorý jej aj papiere následne zbral a ako dôvod jej uviedol, že tá firma sa zlučovala s T. I. a to ich mal dať konateľovi F. S..

Zo skutku je však usvedčovaná nielen výpoveďou svedka F. M., ktorý uviedol, že jej odovzdal doklady, ale aj listinnými dokladmi preukazujúcimi, že účtovné doklady, potom čo sa stala konateľkou prevzala, túto skutočnosť ani nepoprela, ale sama uviedla, že ona nemala záujem podnikať a na ponuku pristala hlavne kvôli finančnej situácii a to účtovníctvo ani nepozerala.

Účtovná jednotka - právnická osoba však vedie účtovníctvo od dňa svojho vzniku, až do dňa svojho zániku s výnimkou účtovných jednotiek právnických osôb, ktoré sa zrušujú bez likvidácie, ktoré vedú účtovníctvo do dňa, ktorý predchádza rozhodnému dňu.

Podľa § 133 Obchodného zákonníka štatutárnym orgánom spoločnosti je jeden alebo viac konateľov. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa § 135 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní zabezpečiť riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva, viesť zoznam spoločníkov a informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti. Objektívna stránka prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona bola zo strany obžalovanej Q. M. naplnená tým, že táto nevedela a ani nepostupovala v zmysle § 135 Obchodného zákonníka a nezabezpečila riadne vedenie predpísanej evidencie a účtovníctva.

Obžalovaná Q. M. je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorá konala nepochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcela spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt) a to záujem na ochrane údajov hospodárskej a obchodnej evidencie pred ich skresľovaním, pričom, aj keď obžalovaná uviedla, že nemala záujem podnikať a do účtovníctva nepozrela, avšak aj v prípade, ak skutočnosť, že následok, ktorý vyplynul z jej konania bol iný, než by si obžalovaná predstavovala, nevylučuje jej zavinenie. Súd aj poznamenáva, že obžalovaná už bola za druhovo totožnú trestnú činnosť odsúdená a aj keď sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená, musela byť uzrozumená s následkami, ktoré jej konaním môžu nastať. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že konaním obžalovanej Q. M. došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný P. M. sa na danom skutku podieľal formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, lebo inému poskytol pomoc pri spáchaní trestného činu, lebo tento musel byť minimálne uzrozumený, že svojim konaním, keď odviezol účtovné doklady po tom, čo obžalovanú Q. M. kontaktoval a ponúkol jej finančnú odmenu za to, že dôjde k prepisu firmy na ňu a znemožnil jej plnenie si svojich povinností a k spáchaniu trestného činu a pri náležitej starostlivosti mohol tomu zabrániť. Bez jeho konania vo forme pomoci by sa obžalovaná Q. M. nemohla v konečnom dôsledku dopustiť žalovaného skutku.

Obžalovaný P. M. tiež poprel spáchanie skutku a tvrdil, že on len pomohol previesť účtovné doklady k obžalovanej od notára na U. J. XX, lebo obžalovaná M. nemá auto a následne v prvej polovici roka 2015 odviezol, nakoľko ho o to zas požiadala, lebo spoločnosť S. sa pretransformovala na Q. S. a zlúčila sa do spoločnosti T. I. a na základe týchto právnych úkonov ona potrebuje odovzdať všetky doklady

Zo skutku je však usvedčovaný okrem výpovede obžalovanej Q. M. aj výpoveďou svedka F. M., ktorý tiež uviedol, že po jednaní u notára, M. zavolať P. M., aby odviezol účtovníctvo a tiež je nelogické jeho tvrdenie, že o skutočnosti, že sa spoločnosť pretransformovala na spoločnosť Q. S., sa dozvedel až podľa jeho tvrdenia, keď ho požiadala o odvoz dokladov v prvej polovici roka 2015, keď k zmene názvu

spoločnosť S. došlo 25.11.2014, keď sa stala obžalovaná konateľkou a P. M. volala obžalovaná hneď ako vyšli spolu s M. od notára.

Je teda podľa názoru súdu daný aj kauzálny nexus medzi konaním obžalovanej Q. M. za pomoci obžalovaného P. M. a následkom, t. j. v konečnom dôsledku nevedením dokladov slúžiacich na kontrolu účtovníctva.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje za prečin podľa 259 ods. 2 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom u obžalovanej Q. M. nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť. Aj keď nebral do úvahy predchádzajúce odsúdenia a tieto nevyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená, na druhej strane trest na spodnej hranici trestnej sadzby sa javil byť neprimerane nízky práve vzhľadom na povahu a charakter predchádzajúcich odsúdení a preto ukladal trest v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a preto jej uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Súčasne dospel k záveru, že na obžalovanú Q. M. nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu a preto výkon trestu podmienienečne odložil a súd určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov, ktorú v tomto o považoval za primeranú.

Pri posudzovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného P. M., súd skutočnosť, že doposiaľ viedol riadny život vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Z priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu.

S prihliadnutím na tieto vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie postačuje v tomto prípade trest slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 6 (šesť) mesiacov, pričom zároveň takisto dospel k záveru, že na obžalovaného P. M. nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu a preto výkon trestu podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka, ktorú považoval za primeranú.

Počas týchto skúšobných dôb sú obžalovaní povinní viesť riadny život, čím preukážu súdu, že aj hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvarovali akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či išlo len o mimoriadne vybočenie. Obžalovaní si takisto ale musia uvedomiť, že v opačnom prípade súd, a to aj počas plynutia skúšobnej doby, môže nariadiť výkon takto odloženého trestu.

Tieto tresty uložené obžalovaným súd považoval za dostatočné na zabezpečenie účelu Trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Súd nevykonal dôkaz spočívajúci v navrhovanom výsluchu svedka S. F., nakoľko aj napriek snahe sa jeho účasť súdu nepodarilo zabezpečiť a súd dospel k záveru, že by to predĺžilo trestné konanie pri využití iných procesných inštitútov v tomto prípade bez ohľadu na uznanie obžalovaných za vinných, nakoľko podľa predloženého preberacieho protokolu, S. F. svojim podpisom potvrdil, že prevzal doklady v ňom špecifikované spoločnosti T. I., X..H..E.. dňa 15.6.2015 a obžalovanej Q. M. sa kládie za vinu, že nevedla doklady slúžiace na kontrolu účtovníctva a obžalovanému P. M., že poskytol pomoc na to, aby iné doklady slúžiace na kontrolu účtovníctva nevedla za zdaňovacie obdobie roka 2014.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.